

[Justitsministeren]

onssystemet. Kriminalitetens omfang har i væsentlig grad sammenhæng med andre forhold, herunder udformningen af vore bolig-miljøer, sociale støttegrupper, børne- og ungdomsinstitutioner, familiemæssige forhold m. v.

I den forbindelse er der også grund til at nævne den nuværende betydelige ungdomsarbejdsløshed. Det er nærliggende at antage, at ungdomsarbejdsløsheden navnlig på længere sigt kan være en kriminalitetsfremmende faktor, og jeg skal derfor nævne, at der gennem regeringens plan for bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed både på det statslige og på det kommunale plan er sat betydelige midler ind på at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden.

Til slut skal jeg omtale det meget betydningsfulde arbejde, som forestås af det kriminalpræventive råd. Flere af rådets væsentligste initiativer sigter specielt på forebyggelse af ungdomskriminalitet. Det kriminalpræventive råd har således på forskellige områder taget initiativ til et tættere og mere formaliseret samarbejde mellem justitsvæsenet og en række andre myndigheder og institutioner, f. eks. skoler og andre uddannelsesinstitutioner, sociale myndigheder, ungdomsklubber osv.

Alt dette er sket ud fra den erkendelse, at kriminalitetsforebyggelsen må bygge på et samspil mellem et stort antal forskellige virkemidler både inden for og uden for det egentlige justitsvæsens rammer. Jeg synes, det er glædeligt at kunne sige, at der overalt i landets kommuner har vist sig stor interesse for et sådant samarbejde om forebyggelse af ungdomskriminalitet, og der har i stadig flere kommuner udviklet sig et formaliseret kriminalpræventivt samarbejde mellem politiet og de lokale myndigheder.

Som et meget væsentligt eksempel på dette samarbejde vil jeg nævne politiets medvirken til kriminalpræventiv orientering i skolerne. Gennem denne orientering opnås flere ting: først og fremmest bliver ungdomskriminaliteten så at sige afglorificeret, og samtidig bliver de unge gjort opmærksomme på, at en kriminalitet, der kan starte som noget tilfældigt og lejlighedspræget, ofte vil kunne føre konsekvenser med sig, som de unge ikke kan overskue.

Jeg tror, det vil være fremgået af mine bemærkninger her, at der er iværksat en række initiativer – jeg håber også vigtige initiativer

– med henblik på at bekæmpe ungdomskriminaliteten. Jeg kan også sige, at man fra justitsministeriets side og det kriminalpræventive råds side nøje følger udviklingen inden for dette område, herunder resultaterne af forskningen inden for området, således at vi til stadighed kan sætte ind med de bedst mulige kriminalpræventive foranstaltninger.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg ligesom de, der har taget initiativet til denne debat, betragter ungdomskriminaliteten som et meget væsentligt problem, men jeg må også sige, at jeg ikke tror, der gives nogen patentløsninger på dette område, men det er vigtigt, at vi følger udviklingen meget nøje og med mellemrum tager spørgsmålet op til en politisk debat. Jeg vil derfor slutte med at sige tak for, at vi i dag her i folketinget får en lejlighed til at drøfte disse vigtige spørgsmål.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg vil gerne starte med at takke justitsministeren for den meget positive og gode redegørelse, vi har fået. Jeg er enig i, at problemet ikke bør være præget af partipolitik, men alene dreje sig om, hvad vi gør for at hjælpe disse unge. Jeg er også helt enig i, at straf ikke er noget, der bør nævnes i denne forbindelse, og jeg håber altså, at debatten må give anledning til, at vi kan få nye tanker og nye ideer frem om, hvad vi kan gøre for at hjælpe disse børn og unge.

Jeg vil starte med at sige, som jeg også sagde før, at jeg mener, det er et alvorligt emne, vi her beskæftiger os med i dag: børn, unge og kriminalitet. Der er talt og skrevet meget om dette emne, men det er vigtigt, at vi ikke bare taler og skriver om det, men også prøver på at gøre noget for, at børn og unge ikke skal komme ud i kriminalitet.

Hvis vi skal satse på forebyggelse – og det skal vi – er det meget nødvendigt at vide noget om, hvad årsagerne er til, at børn og unge kommer ud i kriminalitet, og så prøve at fjerne nogle af disse årsager.

Derfor kan vi fra kristeligt folkepartis side ikke undgå at komme ind på vores familiepølitik. Nu har jeg brugt weekenden – og mange andre – til at læse indtil flere tykke bøger skrevet af forskellige eksperter, der da også bekræfter, hvor vigtigt det er, at vi satser meget på hjemmene. Barnet har behov